

ଚିନ୍ମି ପାଦର କବିତା

ମହାଶୋତ୍ର ସାହୁ

ଏ ମନ୍ୟ: ତୁ' ତ ଏକ କାଳଙ୍ଗଣ୍ଠ !
ତୁ' ଏମିତି ସମୟ, ଯାହାକୁ
ନିର୍ମଳ କରିବୁଥିଲା ନାହିଁ।

ତଥାପି ୫୫୩୧୭ ମନ୍ୟ:

ତୁ' କହିଲୁ ତୋ' ଆଖୁରୁ ଜମା
ପୋଷ୍ଟ କହିବୁଥିଲା ଏଇ ଫେସବୁକ୍ରେ।
ସେ ଖାଲି ମୋର ! ଏକଦମ ମୋର ! ତା'
ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧୁକାର ମୋର, ଖାଲି
ମୋର ବେ... ଲାଭ ଯୁବ... !

ଏବଂ ୫୫୩୧୮ ମନ୍ୟଃ ସେ ଆକାଶ
ଅପହଞ୍ଚ ଥିଲା । ଥୁଲା ଶୁଣ୍ୟପକ୍ଷର
ଆକାଶ । ସେଠି ମୋ' ଆଖୁର ଦୁଷ୍ଟ ସଂଘର
ଯାଥଥିଲା । ତୋର ପୁଷ୍ଟ ନାରବତାର
ଶବ୍ଦକୁଣ୍ଡଳେ ତୁ' ହେଲିଲୁମୋ' ଆଖୁରେ
ଜଳା ଦେଖୁଣା ହା...ହା...ହା...ହା... ! ଲୋ !

- ଯୁବ ! ମୋର ପ୍ରିୟ !

- ତ ! ମୋରେ ଜଳଲାଗେନି ଜମା ଜଳା !
ଆଛା ଦେଖୁଣା ଆସିଲୁ ! ପାଖକୁ ଆଖୁରି
ପାଖରୁ

ଘଣାରେ ନିର୍ମିନ ଆଉଠିକେ ଜଳା
ହୋଇଲାଗା ସେବୁ ।

୫୫୩୧୯ ମନ୍ୟଃ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ'

ତୁ' ତୁ' ପାପୁରିରେ, ମୋର ଓଦା ହୋଇ
ଆସୁଥୁଣ୍ଟା ଆଖୁ କୁଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଣାରା ପାଇଁ,
ତୋ' ତୁ' ଆଜୁଠେରେ କେବିଲେଲିଲୁମୋ'

ମୋ' ମୁହଁକୁ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ' ଆଖୁରେ
ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' କାହିଁକି ? ପ୍ରକାଶ
କାହିଁକି ତୁ' !

- ଆରେ ! ତୋ' ଆଖୁ ମୋରେ
ସମ୍ପ୍ରଦାର ଯାହା ପଢ଼େ
ହଜିଯାଏ । ଯାହା କେବେ ଯଦି
ମିଳେ, ତାହା ଖାଲି ଭାଙ୍ଗାଶ । ତୁ' ତୋ'

ଆଖୁ ସମ୍ପ୍ରଦାର ସେବୁ ହେବେ । ତାହାର
ପ୍ରକାଶରେ ସୁରକ୍ଷା କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାର ପାଇଁ । କହିଲୁ— “ଏମିତିରେ
ବି ତୋ' ଆଖୁ ହୁଣ୍ଡିଆର ସୁରତାରୁ ସୁନ୍ଦର
ଆଖୁ । ଏଇ ଆଖୁ ବିନା ଜଳାରେ ଆଖୁରି

ଯାହାରେ ନିର୍ମିନ ଆଉଠିକେ ଜଳା
ହୋଇଲାଗା ସେବୁ ।

୫୫୩୧୧ ମନ୍ୟଃ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ'

ତୁ' ତୁ' ପାପୁରିରେ, ମୋର ଓଦା ହୋଇ
ଆସୁଥୁଣ୍ଟା ଆଖୁ କୁଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଣାରା ପାଇଁ,
ତୋ' ତୁ' ଆଜୁଠେରେ କେବିଲେଲିଲୁମୋ'

ମୋ' ମୁହଁକୁ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ' ଆଖୁରେ
ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' କାହିଁକି ? ପ୍ରକାଶ
କାହିଁକି ତୁ' !

- ଆରେ ! ତୋ' ଆଖୁ ମୋରେ
ସମ୍ପ୍ରଦାର ଯାହା ପଢ଼େ
ହଜିଯାଏ । ଯାହା କେବେ ଯଦି
ମିଳେ, ତାହା ଖାଲି ଭାଙ୍ଗାଶ । ତୁ' ତୋ'

ଆଖୁ ସମ୍ପ୍ରଦାର ସେବୁ ହେବେ । ତାହାର
ପ୍ରକାଶରେ ସୁରକ୍ଷା କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାର ପାଇଁ । କହିଲୁ— “ଏମିତିରେ
ବି ତୋ' ଆଖୁ ହୁଣ୍ଡିଆର ସୁରତାରୁ ସୁନ୍ଦର
ଆଖୁ । ଏଇ ଆଖୁ ବିନା ଜଳାରେ ଆଖୁରି

ଯାହାରେ ନିର୍ମିନ ଆଉଠିକେ ଜଳା
ହୋଇଲାଗା ସେବୁ ।

୫୫୩୧୨ ମନ୍ୟଃ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ'

ତୁ' ତୁ' ପାପୁରିରେ, ମୋର ଓଦା ହୋଇ
ଆସୁଥୁଣ୍ଟା ଆଖୁ କୁଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଣାରା ପାଇଁ,
ତୋ' ତୁ' ଆଜୁଠେରେ କେବିଲେଲିଲୁମୋ'

ମୋ' ମୁହଁକୁ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ' ଆଖୁରେ
ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' କାହିଁକି ? ପ୍ରକାଶ
କାହିଁକି ତୁ' !

- ଆରେ ! ତୋ' ଆଖୁ ମୋରେ
ସମ୍ପ୍ରଦାର ଯାହା ପଢ଼େ
ହଜିଯାଏ । ଯାହା କେବେ ଯଦି
ମିଳେ, ତାହା ଖାଲି ଭାଙ୍ଗାଶ । ତୁ' ତୋ'

ଆଖୁ ସମ୍ପ୍ରଦାର ସେବୁ ହେବେ । ତାହାର
ପ୍ରକାଶରେ ସୁରକ୍ଷା କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାର ପାଇଁ । କହିଲୁ— “ଏମିତିରେ
ବି ତୋ' ଆଖୁ ହୁଣ୍ଡିଆର ସୁରତାରୁ ସୁନ୍ଦର
ଆଖୁ । ଏଇ ଆଖୁ ବିନା ଜଳାରେ ଆଖୁରି

ଯାହାରେ ନିର୍ମିନ ଆଉଠିକେ ଜଳା
ହୋଇଲାଗା ସେବୁ ।

୫୫୩୧୩ ମନ୍ୟଃ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ'

ତୁ' ତୁ' ପାପୁରିରେ, ମୋର ଓଦା ହୋଇ
ଆସୁଥୁଣ୍ଟା ଆଖୁ କୁଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖୁଣାରା ପାଇଁ,
ତୋ' ତୁ' ଆଜୁଠେରେ କେବିଲେଲିଲୁମୋ'

ମୋ' ମୁହଁକୁ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ' ଆଖୁରେ
ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' କାହିଁକି ? ପ୍ରକାଶ
କାହିଁକି ତୁ' !

- ଆରେ ! ତୋ' ଆଖୁ ମୋରେ
ସମ୍ପ୍ରଦାର ଯାହା ପଢ଼େ
ହଜିଯାଏ । ଯାହା କେବେ ଯଦି
ମିଳେ, ତାହା ଖାଲି ଭାଙ୍ଗାଶ । ତୁ' ତୋ'

ଆଖୁ ସମ୍ପ୍ରଦାର ସେବୁ ହେବେ । ତାହାର
ପ୍ରକାଶରେ ସୁରକ୍ଷା କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାର ପାଇଁ । କହିଲୁ— “ଏମିତିରେ
ବି ତୋ' ଆଖୁ ହୁଣ୍ଡିଆର ସୁରତାରୁ ସୁନ୍ଦର
ଆଖୁ । ଏଇ ଆଖୁ ବିନା ଜଳାରେ ଆଖୁରି

ଯାହାରେ ନିର୍ମିନ ଆଉଠିକେ ଜଳା
ହୋଇଲାଗା ସେବୁ ।

ଲାଗିବ ଝୋର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ! ବିନା ଜଳାରେ
ଲାଗିବ ଆସୁରି ସୁନ୍ଦର !

ବସୁତ ସୁନ୍ଦର ! ଲୋ

ପୁରୁଷ !

ସେବୁ ୫୫୩୧୩ ମନ୍ୟଃ ତୋ' ଆଖୁରେ ତୁ' ମୋ'

ତିକ୍କ... କାଳ

ମହାକାଳରେ ଲାଗା । ଯାହା

ଭିତରେ ସମ୍ବ୍ରଦ ଦ୍ୱାରା ଘୋର

କାହିଁକି ନାହିଁ ।

ଏଇ ମହାମାନକାରୀ ରାଜାରେ

ନିର୍ମିନ ନିର୍ମିନ ନିର୍ମିନ

ନିର୍ମିନ ନିର୍ମିନ

ସଂଖ୍ୟପରେ

ମହିଳାଙ୍କୁ ଜୀବିତି ଦେଲା ଦତ୍ତା

ସାତାମାରାଳ,

୨୦୧୪(ଡି.ଏନ.୧.):

ଦେକ୍ଖାନାଳ ଜିଲ୍ଲା

ହିଦୋଳ ବନ୍ଦାଞ୍ଚଳ

ଅଭିର୍ତ୍ତ ମାୟପୁର

ଗ୍ରାମ ଦୁଲଣା

ବେହେରା ଶ୍ଵରବାର

ହାତ ଆକୁମଣର ଶିକ୍ଷାର ହୋଇଛନ୍ତି।

ସକାପକ ଅଭିର୍ତ୍ତ ରାଜ୍ୟର କଟକ

ଶ୍ଵାମାନ୍ତର କରାଯାଇଛି। ବାଜି ବେହେରାଙ୍କ

ସା ଦୁଲଣା ସକାର ପ୍ରାୟ ଯାତ୍ରେ ଗୋଟିଏ

ରାତ ପଥପରକୁ ଗୋଟିଏ ହେବାକୁ

ଯାଥୁବାରେଲେ ଉଚ୍ଚ ଗୋଟିଏଟା ଦତ୍ତା

ହାବୁଢ଼ିର ପଦିବାରଥ୍ୟରେ। ହୀସ୍ ହାତା

ଟାଙ୍କ ଶ୍ଵରର ହେବି କଟକ କଟାନ୍ତି

ଦେଇଥୁଲା ହାତା ଗରନ୍ତ ଏବଂ ଦୁଲଣାଙ୍କ

ବିକାର ଶ୍ଵରି ଶ୍ଵରାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର କଟକ

ଶ୍ଵ